
PRZESTĘPOWANIE (3) *sb n*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w prze- oraz -owanie); a jasne.

sg G przestępowanią (1). ♦ A przestępowani(e) (1). ♦ I przestępowani(e)m (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. przestępstwo.

Postępowanie wbrew prawu boskiemu, nieprzestrzeganie przykazań; grzech; transgressio PolAnt; praevaricatio Vulg (3) : [mówi Bóg:] Bieda narodu grzesznemu/ [...] łynom łtraconym. Opuścili Páná Izráelkiego y dotykáli go/ y odwrócili łie ná zad. Ná czym was dálej kárác/ przydawáiąc przestępowania. BielKron 93v.

Wyrażenie: »przestępowanie zakonu« = transgressio legis PolAnt; praevaricatio legis Vulg (2): Ktory łię z zakonu chlubiłz/ przestępowaniem zakonu Bogá łżyłz. BibRadz Rom 2/23; WujNT Rom 2/23.

Synonimy: grzech, grzeszenie, gwałcenie, łamanie.

Cf PRZESTĘPOWAĆ

ZCh